

פרק שלשה עשר – השוואת והיעלה בחוץ

This chapter is focused on two related prohibitions – slaughtering **מוקדשים** outside of the **עזרה** and offering them up outside – both of these are presented in consecutive passages in **ויקרא יז** and make up the bulk of that chapter; highly recommended reading in advance of studying this **פרק**.

28.13.1

106a (משנה א) → 107a (לגזירה שוה)

1. וְאֵל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא יָבִיאוּ לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ לֵה' וְנִקְרָתָהּ הָאִישׁ הַהוּא מֵעֲמִינוֹ: וויקרא יז, ט
2. הַשְּׂמֶרֶת לָךְ פֶּן תַּעֲלֶה עֲלֵיךָ בְּכָל מְקוֹם אֲשֶׁר תִּרְאֶה: דברים יב, יג
3. וְאֵל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא יָבִיאוּ לַהֲקָרִיב קָרְבָּן לֵה' לִפְנֵי מִשְׁכַּן ה' דָּם יִחָשֵׁב לְאִישׁ הַהוּא דָם שֶׁפָּךְ וְנִקְרָתָהּ הָאִישׁ הַהוּא מִקְרָב עִמּוֹ: וויקרא יז, ד
4. וְלֹא יִזְבְּחוּ עוֹד אֶת זִבְחֵיהֶם לְשַׁעֲרֵם אֲשֶׁר הֵם זֵמִים אַחֲרֵיהֶם חֶקֶת עוֹלָם תִּהְיֶה זֹאת לָהֶם לְדוֹרָתָם: וויקרא יז, ז
5. הַשְּׂמֶרֶת לָךְ פֶּן תִּנְקֹשׁ אַחֲרֵיהֶם אַחֲרֵי הַשְּׂמֶדֶם מִפְּנֵיךָ וּפֶן תִּדְרֹשׁ לְאֱלֹהֵיהֶם לֵאמֹר אֵיכָה יַעֲבֹדוּ הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה אֶת אֱלֹהֵיהֶם וְאֶעֱשֶׂה כֵּן גַּם אֲנִי: דברים יב, ג
6. לְמַעַן אֲשֶׁר יָבִיאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת זִבְחֵיהֶם אֲשֶׁר הֵם זִבְחֵיהֶם עַל פְּנֵי הַשָּׂדֶה וְהִבְיָאֻם לֵה' אֵל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֵל הַפֶּה וְיִזְבְּחוּ זִבְחֵי שְׁלָמִים לֵה' אוֹתָם: וויקרא יז, ה
7. כִּי אִם בְּמִקְוֵם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' בְּאֶחָד שַׁבְּטֵיךָ שָׁם תַּעֲלֶה עֲלֵיךָ וְשָׁם תַּעֲשֶׂה כֹּל אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּךָ: דברים יב, יד
8. וְאֵלֶּהֶם תֹּאמְרוּ אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן הַגֵּר אֲשֶׁר יִגֹּר בְּתוֹכָם אֲשֶׁר יַעֲלֶה עֲלֵה אוֹ זִבְחֹ: וויקרא יז, ח
9. אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִשְׁחַט שׂוֹר אוֹ כֶּשֶׂב אוֹ עֵז בְּמַחְנֶה אוֹ אֲשֶׁר יִשְׁחַט מִחוּץ לְמַחְנֶה: וויקרא יז, ג
10. דָּבַר אֵל אֶהֱרֹן וְאֵל בְּנָיו וְאֵל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה ה' לֵאמֹר: וויקרא יז, ב
11. וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֵל רְאִשֵׁי הַמַּטּוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה ה': בַּמִּדְבָּר ל, ב

- I שחוטת חוץ of העלאת חוץ or שחיטת חוץ; dispute ריה"ג/רבנן re: liability for חוץ or חוץ; משנה א'
- a if: one is liable for each or שוחט קדשים בחוץ or שוחט קדשים בחוץ
 - b שחוטת פנים to העלאת בחוץ for דיה"ג only extends liability for חוץ
 - i however: שחוטת חוץ are invalid; no liability for offering up invalid קרבן
 - ii dissent (חכמים): even שחוטת פנים are invalid once taken out, yet there's חייב for העלאת → liability for חוץ as well
- II search for חוץ for אזרה or חוץ
- a re העלאת חוץ we have עונש (v. 1) and אזרה (v. 2 – per "השמר" indicating "ל"ת")
 - b re שחטת חוץ we only have עונש (v. 3); but no אזרה found
 - i answer1: v. 4 – ולא יזבחו עוד... is the prohibition
 - ii challenge: that is needed (per ר"א) to extend liability for עולה to idolatry where that is not the normal form of worship (where it is the usual mode of worship covered by v. 5)
 - 1 defense: distribute v. 4 and ולא יזבחו... to generate 2 prohibitions
 - 2 challenge: this is still needed to extend our prohibition to case where he sanctified קרבן at a time when there was no איסור במות (e.g. after שילה) and then offered it when there was (after המקדש)
 - (a) v6: teaches that offering up outside when there is איסור במות is tantamount to offering in the field
 - (i) and: ה' והביאום is the מ"ע to bring it to מקדש
 - (ii) and: ולא... עוד is the ל"ת against offering it up outside; but no כרת, per exclusive זאת (v. 4)
 - iii answer2 (אבני): inferred via ק"ו; if there are prohibitions without עונשים (e.g. the case above – היתר במות – הקדישן בשעת היתר במות)
 - 1 then: ק"ו where there is a consequence (עונש) there should be an (assumed) prohibition
 - (a) challenge (דבניא לר' אשי): then the תורה needn't have prohibited חלב, we could've inferred via ק"ו from נבלה
 - (b) דבא: that ק"ו would've been defeated – נבלה generates טוהא (and other potential sources each has its own חומרא, including שרצים טהורים, שרצים טמאים, תרומה, ערלה וכלאי הכרם, חיה) – and all are different than חלב
 - (i) חלב: has a permitted context – חיה, none of those do
 - (ii) however (דבא): why not infer a ל"ת to מילה from their consequence (כרת), via ק"ו from מותיר קדשים (כרת), via ק"ו from מילה and פסח from their consequence (כרת), via ק"ו from מילה and פסח from their consequence (כרת), via ק"ו from מילה and פסח from their consequence (כרת), via ק"ו from מילה and פסח from their consequence (כרת)
 - 2 challenge: we don't generate אזרה via ק"ו (even to מ"ד that we do generate עונשים via ק"ו)
 - iv answer3 (ר' יוחנן): we infer prohibition from העלאת via הבאה::הבאה (or – ר' ינאי – שם: שם – ר' ינאי – שם: שם [v. 7])
- III Search for source for חוץ being offered outside (העלאת בחוץ) as being included here
- a v. 8 read as ועליהם (referring to "them", i.e. the aforementioned שחוטת חוץ)
 - i Challenge (דבא): it doesn't say ועליהם, rather עליהם (to them)
 - ii rather: per ישמעאל ר' – ועליהם – the ו' connects the two passages → שחוטת חוץ is referent of העלאת בחוץ
 - iii alternatively: per יוחנן ר' – הבאה::הבאה connects the passages
 - i Challenge (ר' ביבי): then there should be an extra כרת on the list of 36 (should be 37) – two forms of העלאת

IV Search for source for prohibition of **דם זריקת הדם** outside

a דם יחשב: ר' ישמעאל (v. 3)

b או זבח: ר"ע (v. 8)

i Responses:

1 או זבח: ר"י infers from there **חילוק** (2 liabilities if he brings **עולה** and **שלמים**)

(a) ר"ע infers that from **לא יביאנו** (v. 1)

(b) ר"י infers from there that it must be whole to generate liability

(i) ר"ע infers that from **לעשות אותו** (v. 1)

(ii) ר"י needs both – one for **שחוט בפנים** that lost a piece; other for **שחוט חוץ** that was **חסר** (ברייתא)

1. ר"ע holds that if it was **שלם** inside, liable in any case (only needs one verse)

2 **דמ יחשב**: ר"ע infers an extension to **שחיטת העוף**

(a) ר"י infers that from **או אשר ישחט** (v. 9)

(b) ר"ע uses **או אשר ישחט** to exclude **מליקת העוף**

(i) ר"י infers that exclusion from **זה הדבר** (v. 10)

1. **ברייתא**: ר"י infers an extension to **שחיטת העוף** from **או אשר ישחט**, exclusion of **מליקה** from **זה הדבר**

a. *In spite of*: ק"ו that would make **מליקה** more of an offense (it is valid **בפנים**, unlike **שחיטה**)

(ii) ר"ע uses **זה הדבר** for **גז"ש** with v. 11 to extend **נדרים** to 3 **הדיוטות**, just as **שחוט חוץ** applies to all

V **קודשים טמאים** eating **טמא** re: **ג'רבה/רבנן** parallel dispute between **משנה ב'**

a *if*: someone who was **טמא** ate **קדשים**, they are liable

b **ג'רה"ג**: only liable if the **קודש** is **טהור**; if already **טמא**, no liability as it was already "out"

i *dissent (חכמים)*: even when the **טהור** eats it, he defiles upon touch, yet is liable → also liable for **קדש טמא**

c *note*: all agree that someone who is **טהור** isn't liable (**כרת**) for eating **טמא** – only liable for **הגוף**